ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 26. júna 2008 *

V spojených veciach C-329/06 a C-343/06,

ktorých predmetom sú návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podané rozhodnutím Verwaltungsgericht Sigmaringen (Nemecko) (C-329/06) z 27. júna 2006, doručeným Súdnemu dvoru 28. júla 2006, a rozhodnutím Verwaltungsgericht Chemnitz (Nemecko) (C-343/06) z 3. augusta 2006, doručeným Súdnemu dvoru 8. augusta 2006, ktoré súvisia s konaniami:

Arthur Wiedemann (C-329/06)

proti

Spolkovej krajine Bádensko-Württembersko

a

* Jazyk konania: nemčina.

Peter Funk (C-343/06)

proti

Stadt Chemnitz,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory A. Rosas (spravodajca), sudcovia J. N. Cunha Rodrigues, J. Klučka, A. Ó Caoimh a A. Arabadjiev,

generálny advokát: Y. Bot,
tajomník: B. Fülöp, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 27. septembra 2007,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— pán Wiedemann, v zastúpení: G. Stöger, Rechtsanwalt,

— pán Funk, v zastúpení: A. M. Kohn, Rechtsanwalt,

— spolková krajina Bádensko-Württembersko, v zastúpení: F. Laux, splnomocnený zástupca,

— nemecká vláda, v zastúpení: M. Lumma a C. Schulze-Bahr, splnomocnení zástupcovia,

— talianska vláda, v zastúpení: I. M. Braguglia, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci S. Fiorentino, avvocato dello Stato,

— portugalská vláda, v zastúpení: L. Fernandes a M. Ribes, splnomocnení zástupcovia,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: G. Braun a N. Yerrell, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 14. februára 2008,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrhy na začatie prejudiciálneho konania sa týkajú výkladu článku 1 ods. 2, článku 7 ods. 1 a článku 8 ods. 2 a 4 smernice Rady 91/439/EHS z 29. júla 1991 o vodičských preukazoch (Ú. v. ES L 237, s. 1; Mim. vyd. 07/001, s. 317), zmenenej a doplnenej nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 z 29. septembra 2003 (Ú. v. EÚ L 284, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 447, ďalej len „smernica 91/439“).

2 Tieto návrhy boli podané v rámci dvoch sporov, jednak medzi pánom Wiedemannom a spolkovou krajinou Bádensko-Württembersko (vec C-329/06) a jednak medzi pánom Funkom a Stadt Chemnitz (vec C-343/06), ktoré sa týkajú odmietnutia Spolkovej republiky Nemecko uznať vodičské preukazy, ktoré boli pánom Wiedemannovi a Funkovi vydané v Českej republike po tom, ako im boli správnym orgánom odňaté nemecké vodičské preukazy, v prvom prípade z dôvodu užívania drog a v druhom prípade z dôvodu požívania alkoholu.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

3 Ustanovenia prvého odôvodnenia smernice 91/439, ktorá zrušila prvú smernicu Rady 80/1263/EHS zo 4. decembra 1980 o zavedení vodičských preukazov Spoločenstva [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 375, s. 1) s účinnosťou od 1. júla 1996, stanovujú:

„… pre účely spoločnej dopravnej politiky a ako príspevok k zlepšeniu bezpečnosti cestnej premávky ako aj uľahčeniu pohybu osôb sídliacich v členskom štáte inom než kde skladali vodičské skúšky, je žiadúce, aby vzor spoločenstva vodičských preukazov jednotlivých členských štátov bol uznávaný členskými štátmi bez povinnosti výmeny preukazov.“

4 Štvrté odôvodnenie tejto smernice stanovuje:

„… z dôvodu bezpečnosti cestnej premávky, by mali byť uložené minimálne požiadavky pre vydanie vodičského preukazu.“

5 Posledné odôvodnenie smernice 91/439 spresňuje:

„… aj pre účely spojené s bezpečnosťou cestnej premávky, členské štáty by mali byť schopné použiť svoje vnútroštátne opatrenia na odňatie, pozastavenie a zrušenie

vodičských preukazov všetkým držiteľom vodičských preukazov, ktorí majú zvyčajné bydlisko na ich území.“

6 Článok 1 uvedenej smernice stanovuje:

„1. Členské štáty zavedú vodičské preukazy založené na vzore spoločenstva, uvedeného v prílohe I alebo [Ia — *neoficiálny preklad*] v súlade s ustanoveniami tejto smernice. …

2. Vodičské preukazy vydané členskými štátmi sa vzájomne uznávajú.

3. Tam, kde držiteľ platného vodičského preukazu členského štátu má zvyčajné bydlisko v členskom štáte inom než kde bol vodičský preukaz vydaný, hostiteľský členský štát môže uplatniť voči držiteľovi preukazu svoje vnútroštátne pravidlá počas doby [pokiaľ ide o dobu — *neoficiálny preklad*] platnosti preukazu, lekárske prehliadky a daňové dojednania a môže uviesť do preukazu akúkoľvek informáciu nevyhnutnú pre administratívne účely.“

7 Podľa ustanovení článku 7 ods. 1 smernice 91/439 sa vodičské preukazy vydajú len tým žiadateľom:

„a) ktorí zložili testy zručnosti a chovania a teoretické testy a ktorí sú zdravotne spôsobilí, v súlade s ustanoveniami prílohy II a III;

b) ktorí majú zvyčajné bydlisko na území členského štátu vydávajúceho preukaz, alebo môžu poskytnúť dôkaz, že tam študovali po dobu aspoň šiestich mesiacov.“

8 Uvedená smernica obsahuje prílohu III, nazvanú „Minimálne štandardy fyzických a duševných spôsobilostí pre riadenie motorových vozidiel“, ktorá v bode 14 stanovuje, že konzumácia alkoholu je vážnym nebezpečenstvom pre bezpečnosť cestnej premávky a vzhľadom na rozsah problému musia byť lekári veľmi ostražití. Bod 14.1 prvý odsek tejto prílohy uvádza, že „vodičský preukaz sa nevydá alebo neobnoví žiadateľom alebo vodičom, ktorí sú na alkohole závislí a ktorí nie sú schopní zdržať sa pitia“. Z druhého odseku bodu 14.1 vyplýva, že „vodičský preukaz môže byť vydaný alebo obnovený žiadateľom a vodičom, ktorí boli v minulosti závislí na alkohole po absolvovaní skúšobného obdobia abstinencie na základe posudku lekára a pravidelných lekárskych prehliadok“.

9 Bod 15 tej istej prílohy stanovuje, že „vodičský preukaz nebude vydaný alebo obnovený žiadateľom alebo vodičom, ktorí sú závislí na psychotropných látkach alebo ktorí nie sú na nich závislí, ale ich pravidelne užívajú, nech ide o akúkoľvek kategóriu vodičského preukazu“. Bod 15.1 tejto prílohy stanovuje, že „vodičský preukaz sa nevydá alebo neobnoví žiadateľom alebo vodičom, ktorí pravidelne užívajú psychotropné látky v akejkoľvek forme, ktoré môžu sťažovať schopnosť viesť vozidlo bezpečne, a kde užité množstvá sú také, že majú nepriaznivý účinok na vedenie motorového vozidla. Toto sa uplatňuje na všetky lekárske výrobky alebo kombinácie lekárskych výrobkov, ktoré ovplyvňujú vodičove schopnosti riadiť motorové vozidlo“.

10 Z bodu 5 tej istej smernice vyplýva, že členské štáty môžu vyžadovať lekárske vyšetrenie zodpovedajúce prísnejším štandardom na vydávanie alebo akékoľvek obnovovanie vodičských preukazov, ako sú stanovené v tejto prílohe.

11 Článok 7 ods. 5 smernice 91/439 stanovuje:

„Žiadna osoba nesmie byť držiteľom vodičského preukazu viac než jedného členského štátu.“

12 Článok 8 tejto smernice stanovuje:

„…

2. Pokiaľ zásada teritoriality právnych predpisov z oblasti trestného práva a polície neustanovuje inak, členské štáty, v ktorých má držiteľ svoje zvyčajné bydlisko, môžu uplatniť svoje vnútroštátne opatrenia na obmedzenie, prerušenie, odobratie alebo zrušenie vodičského oprávnenia držiteľovi vodičského preukazu vydaného iným členským štátom, a ak je nevyhnutné vymeniť preukaz pre tento účel.

…

4. Členský štát môže odmietnuť uznať platnosť akéhokoľvek vodičského preukazu vydaného iným členským štátom osobe, ktorá na území predošlého členského štátu podlieha opatreniam uvedeným v odseku 2.

…“

13 Článok 9 prvý odsek tejto smernice spresňuje, že pod pojmom „zvyčajné bydlisko“ treba rozumieť „miesto kde osoba obyčajne býva najmenej 185 dní v každom kalendárnom roku, pretože je osobne a zamestnanecky viazaná, alebo v prípade osoby, ktorá nie je zamestnanecky viazaná, pretože osobné väzby preukazujú úzke spojenie medzi osobou a miestom kde býva“.

14 Článok 12 ods. 3 smernice 91/439 stanovuje:

„Členské štáty navzájom spolupracujú pri vykonávaní tejto smernice a v prípade potreby si vymieňajú informácie o preukazoch, ktoré zaregistrovali.“

Vnútroštátna právna úprava

Právna úprava týkajúca sa uznávania vodičských preukazov vydaných inými členskými štátmi

15 § 28 ods. 1, 4 a 5 nariadenia o prístupe osôb do cestnej premávky (nariadenie o vodičských preukazov) [Verordnung über die Zulassung von Personen zum Straßenverkehr (Fahrerlaubnis-Verordnung)] z 18. augusta 1998 (BGBl. 1998 I, s. 2214, ďalej len „FeV“) stanovuje:

„1. Držitelia platného vodičského preukazu [Európskej únie] alebo [Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP)], ktorí majú zvyčajné bydlisko v zmysle § 7 ods. 1 alebo 2 v Nemecku, môžu — s výhradou obmedzení podľa odsekov 2 až 4 — viesť v rozsahu svojho oprávnenia v tuzemsku motorové vozidlá. Pravidlá stanovené pre zahraničné vodičské preukazy sa musia dodržiavať aj v Nemecku. Predpisy tohto nariadenia sa použijú na tieto vodičské preukazy, pokiaľ nie je stanovené inak.

…

4. Oprávnenie podľa odseku 1 neplatí pre držiteľov vodičského preukazu [Únie] alebo EHP,

…

(3) ktorým bol vodičský preukaz v Nemecku predbežne či právoplatne odňatý súdom alebo s okamžitou vykonateľnosťou či právoplatne odňatý správnym orgánom, alebo ktorým sa vydanie vodičského preukazu právoplatne zamietlo, alebo ktorým sa vodičský preukaz neodňal len preto, lebo sa ho medzitým vzdali,

…

5. Právo používať vodičský preukaz [Únie] alebo EHP v Nemecku podľa niektorého z rozhodnutí uvedených v ods. 4 bodoch 3 a 4 sa udeľuje na žiadosť, pokiaľ dôvody odňatia alebo prekážky používania už pominuli.“

Právna úprava týkajúca sa odňatia vodičského preukazu

16 Podľa § 69 trestného zákona (Strafgesetzbuch) odoberie súd odsúdenému vodičský preukaz, ak zo skutkových okolností vyplýva, že nie je spôsobilý viesť motorové vozidlá. § 69a tohto zákona uvádza, že pokiaľ súd odoberie vodičský preukaz, zároveň stanoví, že na dobu šiestich mesiacov až piatich rokov sa nesmie opätovne vydať vodičský preukaz, pričom za určitých okolností možno túto prekážku uložiť na neobmedzenú dobu.

17 § 46 FeV obsahuje ustanovenie, ktoré vykonáva § 3 zákona o cestnej premávke (Straßenverkehrsgesetz), pričom uvádza, že ak sa preukáže, že držiteľ vodičského preukazu nie je spôsobilý viesť motorové vozidlá, orgán zodpovedný za vydávanie vodičských preukazov mu odoberie vodičské oprávnenie. Podľa ods. 5 uvedeného § 46 odňatím vodičského preukazu zaniká vodičské oprávnenie. V prípade, že bol tento preukaz vydaný v zahraničí, zaniká právo viesť motorové vozidlá v tuzemsku.

Právna úprava týkajúca sa spôsobilosti viesť motorové vozidlá

18 § 11 FeV, nazvaný „Spôsobilosť“, stanovuje:

„1. Žiadatelia o vodičský preukaz musia spĺňať potrebné fyzické aj psychické požiadavky. Tieto požiadavky nie sú splnené predovšetkým v prípade chorôb alebo postih-

nutí uvedených v prílohe 4 alebo 5, z dôvodov, podľa ktorých je spôsobilosť alebo podmienečná spôsobilosť [viesť motorové vozidlá] vylúčená.

…

2. Pokiaľ sa zistia skutočnosti, ktoré odôvodňujú pochybnosti o fyzickej alebo psychickej spôsobilosti žiadateľa o vodičský preukaz, orgán zodpovedný za udeľovanie vodičských preukazov môže pri príprave rozhodnutí o vydaní alebo predĺžení platnosti vodičského preukazu alebo rozhodnutí o uložení obmedzení či podmienok nariadiť, aby žiadateľ predložil lekársky posudok. …

3. Zabezpečenie lekárskeho posudku od úradne uznaného posudkového orgánu pre posudzovanie spôsobilosti viesť motorové vozidlá (lekársko-psychologický posudok) možno nariadiť [najmä] na vyjasnenie pochybností o spôsobilosti podľa odseku 2

…

(4) v prípade vážnych alebo opakovaných porušení zákona o cestnej premávke alebo v prípade priestupkov, ktoré majú spojitosť s cestnou premávkou alebo spôsobilosťou viesť motorové vozidlo…

alebo

(5) pri opätovnom vydaní vodičského preukazu,

…

b) ak bol vodičský preukaz odňatý z niektorého z dôvodov uvedených v bode 4.

…

8. Ak sa dotknutá osoba odmieta podrobiť lekárskym vyšetreniam alebo ak v stanovenej lehote nepredloží orgánu príslušnému vo veciach vodičských preukazov požadovaný lekársky posudok, je tento orgán oprávnený rozhodnúť o nespôsobilosti danej osoby na vedenie motorového vozidla. …“

19 § 13 FeV, nazvaný „Spôsobilosť v prípade problémov s alkoholizmom“, poveruje príslušné orgány, aby za určitých okolností uložili povinnosť predložiť lekársko-psychologický posudok pri príprave rozhodnutí buď o vydaní či predĺžení platnosti vodičského preukazu, alebo o uložení obmedzení či podmienok vzťahujúcich sa na vodičské oprávnenie. Urobí tak najmä v prípade, keď podľa posudku lekára alebo niektorých skutočností určité indície svedčia o zneužívaní alkoholu, alebo ak boli opakovane spáchané priestupky na úseku cestnej premávky pod vplyvom alkoholu.

20 § 14 FeV, nazvaný „Spôsobilosť v prípade problémov s omamnými látkami“, stanovuje:

„1. Na účely prípravy rozhodnutí o vydaní či predĺžení platnosti vodičského preukazu alebo o uložení obmedzení či podmienok uložia príslušné orgány povinnosť

predložiť lekársky posudok (§ 11 ods. 2 tretia časť vety), ak je možné na základe určitých skutočností predpokladať

(1) závislosť od omamných látok v zmysle zákona o omamných látkach [Gesetz über den Verkehr mit Betäubungsmitteln (Betäubungsmittelgesetz)], v znení uverejnenom 1. marca 1994 [BGBl. (1994) I, s. 358], zmenenom a doplnenom… článkom 4 zákona z 26. januára 1998 [BGBl. (1998) I, s. 160] v platnom znení, alebo od inej látky, ktorá má psychoaktívny účinok,

(2) užívanie omamných látok v zmysle zákona o omamných látkach…

…

2. Na účely ods. 1 sa nariadi predloženie lekársko-psychologického posudku v prípade,

(1) že vodičský preukaz bol odňatý z dôvodov uvedených v ods. 1 alebo

(2) že je potrebné preskúmať, či je dotknutá osoba stále závislá od omamných látok alebo, hoci od nich nie je závislá, stále užíva látky uvedené v ods. 1.“

21 § 20 ods. 1 FeV stanovuje, že opätovné vydanie vodičského preukazu po predchádzajúcom odňatí sa spravuje ustanoveniami o prvom vydaní preukazu. Hoci podľa ods. 2 tohto paragrafu môže príslušný orgán rozhodnúť, že nepristúpi ku skúškam spojeným s vydaním v prípade neexistencie nijakej indície nasvedčujúcej tomu, že žiadateľ už nemá požadované vodičské vedomosti a zručnosti, ods. 3 tohto paragrafu stanovuje, že také rozhodnutie sa netýka povinnosti predložiť lekársko-psychologický posudok podľa § 11 ods. 3 pododseku 1 bodu 5 FeV.

Spory vo veciach samých a prejudiciálne otázky

Vec C-329/06

22 Pán Wiedemann, ktorý je nemeckým štátnym príslušníkom, býva v Nemecku od 30. júna 1995, pričom najskôr býval v Bad Waldsee a neskôr vo Wangene im Allgäu.

23 Dňa 29. apríla 2002 mu Landratsamt Ravensburg (správne oddelenie obvodného úradu v Ravensburgu) vydal vodičský preukaz skupiny B na skúšobnú dobu dvoch rokov. Dňa 2. septembra 2003 bol pán Wiedemann po dopustení sa priestupku povinný zúčastniť sa na doškoľovacom kurze. Dňa 20. marca 2004 rozbor jeho moču preukázal užitie heroínu a konopy. V tejto súvislosti priznal pravidelné užívanie konopy.

24 Rozhodnutím zo 14. apríla 2004 odňal Landratsamt Ravensburg pánovi Wiedemannovi vodičský preukaz z dôvodu, že pre užívanie drog nie je spôsobilý viesť motorové vozidlo.

25 Sťažnosť, ktorú podal pán Wiedemann proti tomuto opatreniu, zamietol Regierungspräsidium Tübingen (najvyšší orgán štátnej správy regiónu Tübingen) rozhodnutím zo 16. augusta 2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť 20. septembra 2004.

26 V nedeľu 19. septembra 2004 prijal orgán príslušný v oblasti vydávania vodičských preukazov mesta Karlovice (Česká republika) rozhodnutie, na základe ktorého bolo pánovi Wiedemannovi udelené vodičské oprávnenie. Dňa 1. októbra 2004 mu bol vydaný český vodičský preukaz skupiny B s údajom o mieste bydliska „Bad Waldsee, Nemecko“.

27 Pán Wiedemann sa s týmto vodičským preukazom zúčastnil na cestnej premávke v Nemecku, kde spôsobil 11. októbra 2004 dopravnú nehodu. Dňa 16. októbra 2004 mu bol uvedený vodičský preukaz zadržaný policajným riaditeľstvom v Ravensburgu.

28 Opatrením Landratsamt Ravensburg z 27. októbra 2004 sa pánovi Wiedemannovi zakázalo viesť motorové vozidlá v Nemecku na základe českého vodičského oprávnenia z dôvodu, že stále nepreukázal spôsobilosť viesť motorové vozidlá. Uvedený vodičský preukaz bol jeho držiteľovi vrátený po tom, čo sa v ňom úradne vykonala poznámka: „Vodičský preukaz neoprávňuje na vedenie motorových vozidiel v Nemecku.“

29 Prostredníctvom nemeckých orgánov bolo Ministerstvo dopravy Českej republiky informované o tom, že príslušné české orgány vydali vodičský preukaz bez ohľadu na skutočnosť, že pán Wiedemann má svoje hlavné bydlisko v Nemecku a že mu bol

nemecký vodičský preukaz už predtým odňatý z dôvodu nespôsobilosti na vedenie motorového vozidla pre užívanie drog, v ktorom pokračoval.

30 Listami z 18. apríla 2005 a z 10. januára 2006 Ministerstvo dopravy Českej republiky oznámilo, že dá podnet na preskúmanie rozhodnutí príslušných českých orgánov.

31 Po neúspešnom konaní o sťažnosti proti rozhodnutiu z 27. októbra 2004 podal pán Wiedemann 6. júla 2005 žalobu o neplatnosť na Verwaltungsgericht Sigmaringen (správny súd v Sigmaringene), ktorý rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 1 ods. 2 a článok 8 ods. 2 a 4 smernice 91/439/EHS vykladať v tom zmysle, že odňatie správnym orgánom vodičského preukazu v [členskom] štáte bydliska z dôvodu nespôsobilosti viesť motorové vozidlá nebráni vydaniu vodičského preukazu iným členským štátom a že [členský] štát bydliska je v zásade povinný uznať taký vodičský preukaz?

2. Má sa článok 1 ods. 2 a článok 7 ods. 1 písm. a) v spojení s prílohou III a článkom 8 ods. 2 a 4 smernice [91/439] vykladať v tom zmysle, že neexistuje povinnosť [členského] štátu bydliska uznať vodičský preukaz, ktorý jeho držiteľ podvodne získal po odňatí vodičského preukazu vo [svojom] [členskom] štáte bydliska, a to [buď] účelovým klamaním orgánu zodpovedného za vydávanie vodičských preukazov v [členskom] štáte vydania a bez preukázania znovunadobudnutia spôsobilosti viesť motorové vozidlá, [alebo] protiprávnym spolupôsobením s pracovníkmi orgánu v [členskom] štáte vydania?

3. Má sa článok 1 ods. 2 a článok 8 ods. 2 a 4 smernice [91/439] vykladať v tom zmysle, že [členský] štát bydliska môže po odňatí vodičského preukazu svojím správnym orgánom dočasne prerušiť uznanie alebo zakázať používanie vodičského preukazu vydaného iným členským štátom dovtedy, pokým [členský] štát vydania nepreskúma, či odníme neoprávnene vydaný vodičský preukaz?“

32 Dňa 26. apríla 2007 bol Súdnemu dvoru doručený list zo 14. marca 2007, zaslaný nemeckému ministrovi dopravy českým ministrom dopravy, v ktorom český minister potvrdil, že pánovi Wiedemannovi bol vydaný český vodičský preukaz v súlade so zákonom. Tento list a jeho nemecký preklad zaslal Súdnemu dvoru nemecký súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania. Podľa článku 23 Štatútu Súdneho dvora boli tieto dokumenty doručené všetkým účastníkom, ktorí predložili písomné pripomienky.

Vec C-343/06

33 Právoplatným rozsudkom Amtsgericht Chemnitz (okresný súd v Chemnitzi) z 25. mája 2001 bol pán Funk, držiteľ vodičského preukazu skupiny B vydaného v Nemecku 12. júla 2000, odsúdený za jazdu pod vplyvom alkoholu. Jeho vodičské oprávnenie na vedenie motorových vozidiel mu bolo zrušené, jeho vodičský preukaz mu bol odňatý a správnemu orgánu bolo zakázané opätovne mu vydať vodičský preukaz v Nemecku pred uplynutím deväťmesačnej lehoty, ktorá uplynula 24. februára 2002.

34 V rámci úkonov, ktoré pán Funk urobil s cieľom opätovného nadobudnutia vodičského preukazu, sa podrobil aj lekársko-psychologickému vyšetreniu. V posudku vypracovanom 7. februára 2002 na základe tohto vyšetrenia bol žalobca uznaný za nespôsobilého riadiť motorové vozidlá z dôvodu, že vzhľadom na nedostatočný pozitívny vývoj jeho osobnosti existuje uňho vysoké nebezpečenstvo recidívy. Po absolvovaní rehabilitačného kurzu bol 26. marca 2002 pánovi Funkovi vydaný nový vodičský preukaz.

35 Dňa 17. júna 2002 bol pán Funk pri dopravnej kontrole opätovne pod vplyvom alkoholu. Nový lekársko-psychologický posudok, ktorý bol vypracovaný 17. júna 2003 po uvedenej kontrole, obsahoval záver, že možno očakávať, že dotknutý bude aj v budúcnosti viesť motorové vozidla pod vplyvom alkoholu, na čo mu Stadt Chemnitz rozhodnutím z 15. júla 2003, ktoré nebolo napadnuté, odňal aj jeho nový vodičský preukaz.

36 Pán Funk požiadal 2. decembra 2003 o opätovné vydanie vodičského preukazu. Na základe negatívneho posudku z 27. februára 2004 však svoju žiadosť vzal späť.

37 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že pán Funk získal 9. decembra 2004 vodičský preukaz skupiny B v Tepliciach (Česká republika), hoci bol zapísaný na úrade pre registráciu obyvateľstva v Chemnitzi ako obyvateľ s výlučným bydliskom na jeho území, čo neskôr aj sám potvrdil.

38 Na základe týchto informácií Stadt Chemnitz vyzval 10. februára 2005 pána Funka, aby predložil lekársko-psychologický posudok preukazujúci jeho spôsobilosť viesť motorové vozidlá. Keďže tejto výzve na predloženie posudku žalobca nevyhovel, Stadt Chemnitz mu rozhodnutím z 11. mája 2005 odňal právo používať český vodičský preukaz na území Spolkovej republiky Nemecko a uložil mu povinnosť pod hrozbou pokuty predložiť vodičský preukaz, aby sa v ňom mohlo vyznačiť uvedené obmedzenie. Rozhodnutím z 31. mája 2005 bola pre prípad nesplnenia tejto povinnosti stanovená poriadková pokuta vo výške 500 eur a súčasne bolo pánovi Funkovi pohrozené odňatím uvedeného vodičského preukazu.

39 Po neúspešnom konaní o sťažnosti proti týmto rozhodnutiam podal pán Funk žalobu o neplatnosť na Verwaltungsgericht Chemnitz (správny súd v Chemnitzi), ktorý rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Môže členský štát v súlade s článkom 1 ods. 2 v spojení s článkom 8 ods. 2 a 4 smernice [91/439] vyžadovať od držiteľa vodičského preukazu vydaného v inom členskom štáte, aby tento držiteľ požiadal orgán[y] [tohto prvého členského štátu] o uznanie práva používať tento vodičský preukaz [na jeho štátnom území], ak držiteľovi uvedeného vodičského preukazu bol predtým v [prvom] členskom štáte odňatý vodičský preukaz, [ktorého bol predtým držiteľom], alebo mu [tam] bol iným spôsobom zrušený [tento skorší preukaz]?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku má sa článok 1 ods. 2 v spojení s článkom 8 ods. 2 a 4 smernice [91/439] vykladať tak, že členský štát môže na svojom území odmietnuť uznať vodičský preukaz vydaný v inom členskom štáte, ak správny orgán predtým odňal jeho držiteľovi [skorší] vodičský preukaz, [ktorý tento prvý členský štát vydal,] ak právo prvého členského štátu vychádza z toho, že pri správnych opatreniach, akými sú odňatie alebo zrušenie vodičského preukazu, sa neukladá nijaká lehota zákazu [opätovného vydania preukazu], a ak nárok na opätovné vydanie vodičského preukazu vznikne až vtedy, keď dotknutá osoba na výzvu správnych orgánov preukáže svoju spôsobilosť viesť motorové vozidlá, čo je hmotnoprávnou podmienkou na opätovné vydanie vodičského preukazu, vo forme lekársko-psychologického posudku bližšie upraveného vnútroštátnymi právnymi normami?

3. V prípade zápornej odpovede má sa článok 1 ods. 2 v spojení s článkom 8 ods. 2 a 4 smernice [91/349] vykladať tak, že členský štát môže na svojom území odmietnuť uznať vodičský preukaz vydaný v inom členskom štáte, ak predtým správny orgán v tuzemsku odňal [skorší] vodičský preukaz jeho držiteľovi, [ktorý tento prvý členský štát vydal…] alebo iným spôsobom zrušil, a ak vzhľadom na objektívne skutočnosti (bydlisko sa nenachádza v členskom štáte, ktorý vydal sporný vodičský preukaz a žiadosť o opätovné vydanie v tomto [prvom] štáte bola zamietnutá…) možno dospieť k záveru, že cieľom získania vodičského preukazu [Európskej únie] [v inom členskom štáte] je výlučne snaha obísť prísne hmotnoprávne požiadavky vnútroštátneho konania o opätovné vydanie vodičského preukazu, najmä požiadavky lekársko-psychologického posudku?“

40 List od českého ministerstva dopravy z 5. septembra 2005, ktorý potvrdil platnosť vodičského preukazu pána Funka, bol priložený v prílohách pripomienok predložených pánom Funkom a taktiež bol doručený Súdnemu dvoru listom z 21. júna 2007. Podľa článku 23 Štatútu Súdneho dvora bol tento dokument doručený všetkým účastníkom, ktorí predložili písomné pripomienky.

Konanie pred Súdnym dvorom

41 Uznesením predsedu Súdneho dvora z 10. októbra 2006 boli veci C-329/06 a C-343/06 spojené na účely písomnej a ústnej časti konania, ako aj rozsudku.

42 Celým radom písomných otázok položených českej vláde, ktoré jej boli doručené 1. augusta 2007, sa Súdny dvor pýtal na jednej strane na výklad právnej úpravy Českej republiky, ktorá sa vzťahuje na preskúmavanie požiadaviek uvedených v článku 7 ods. 1 písm. a) a b) smernice 91/439 a na možnosť vydať vodičský preukaz s údajom o mieste bydliska v inom členskom štáte, a na druhej strane na kritériá, ktoré sa uplatňujú na zistenie, či daná osoba má svoje bydlisko v danom členskom štáte, a na spôsob kontroly, ktorou sa overuje skutočná existencia tohto bydliska.

43 Faxovou správou, doručenou do kancelárie Súdneho dvora 31. augusta 2007, odpovedala česká vláda na tieto otázky tak, že požiadavka týkajúca sa zvyčajného bydliska, ako je uvedená v smernici 91/439, bola zavedená do právneho poriadku Českej republiky až 1. júla 2006. V období pred týmto dátumom dovoľovala česká právna úprava udeliť vodičské oprávnenie osobám, ktoré nemali trvalé alebo prechodné bydlisko na území Českej republiky.

O prejudiciálnych otázkach

44 Tieto prejudiciálne otázky sa týkajú dvoch aspektov vzájomného uznávania vodičských preukazov, ktoré treba preskúmať postupne, konkrétne možnosti členského štátu na jednej strane odmietnuť uznať platnosť vodičského preukazu vydaného iným členským štátom a na druhej strane dočasne prerušiť výkon vodičského oprávnenia, ktorého základom je taký vodičský preukaz až dovtedy, kým členský štát vydania rozhodne o jeho prípadnom odňatí.

O možnosti členského štátu odmietnuť uznať platnosť vodičského preukazu vydaného iným členským štátom

45 Na úvod treba uviesť, že v rámci konania na základe spolupráce medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnym dvorom zakotveného v článku 234 ES Súdnemu dvoru prislúcha poskytnúť vnútroštátnemu súdu odpoveď potrebnú na rozhodnutie vo veci, ktorú začal súd prejednávať. Z tohto pohľadu Súdnemu dvoru prislúcha prípadne preformulovať otázky, ktoré sú mu predložené. Okrem toho treba pripomenúť, že povinnosťou Súdneho dvora je vykladať všetky ustanovenia práva Spoločenstva, ktoré vnútroštátne súdy potrebujú na rozhodovanie o žalobách, ktoré im boli predložené, aj keď tieto ustanovenia nie sú výslovne spomenuté v otázkach položených Súdnemu dvoru týmito súdmi (rozsudky z 18. marca 1993, Viessmann, C-280/91, Zb. s. I-971, bod 17; z 11. decembra 1997, Immobiliare SIF, C-42/96, Zb. s. I-7089, bod 28, a z 8. marca 2007, Campina, C-45/06, Zb. s. I-2089, body 30 a 31).

46 V prejednávanom prípade, vzhľadom na skutočnosti v konaniach vo veciach samých, ako aj obsah pripomienok predložených Súdnemu dvoru, musí preskúmanie položených otázok zohľadniť článok 7 ods. 1 písm. a) a b) smernice 91/439. S cieľom priniesť užitočnú a čo možno najúplnejšiu odpoveď na prejudiciálne otázky je teda potrebné rozšíriť ich rozsah, keďže tak nespravili už vnútroštátne súdy.

47 Prvými dvomi otázkami vo veci C-329/06 a druhou a treťou otázkou vo veci C-343/06 sa vnútroštátne súdy v podstate pýtajú, či sa majú článok 1 ods. 2, článok 7 ods. 1 písm. a) a b), ako aj článok 8 ods. 2 a 4 smernice 91/439 vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby členský štát (hostiteľský členský štát) odmietal uznať na svojom štátnom území vodičský preukaz neskôr vydaný iným členským štátom (členský štát vydania preukazu) osobe, ktorej bol už predtým na území prvého štátu odňatý vodičský preukaz z dôvodu vedenia motorového vozidla pod vplyvom drog alebo alkoholu, ak bol tejto osobe vydaný uvedený vodičský preukaz síce v období, keď neplatil zákaz požiadať o opätovné vydanie preukazu, avšak bola porušená požiadavka bydliska alebo požiadavky spôsobilosti ukladané v tejto súvislosti hostiteľským členským štátom na zaistenie bezpečnosti cestnej premávky.

48 Tieto otázky je potrebné preskúmať spolu s prvou otázkou položenou vo veci C-343/06, ktorá sa v podstate snaží zistiť, či môže hostiteľský členský štát vyžadovať od držiteľa nového vodičského preukazu vydaného iným členským štátom, aby tento držiteľ predbežne požiadal hostiteľský členský štát o priznanie práva používať tento vodičský preukaz na jeho štátnom území, ak mu vodičský preukaz, ktorého bol predtým držiteľom, už hostiteľský členský štát odňal alebo zrušil.

49 Z prvého odôvodnenia smernice 91/439 vyplýva, že všeobecná zásada vzájomného uznávania vodičských preukazov vydaných členskými štátmi, ktorá je stanovená v článku 1 ods. 2 tejto smernice, bola prijatá na uľahčenie pohybu osôb sídliacich v inom členskom štáte ako v tom, kde skladali vodičské skúšky (rozsudok z 29. apríla 2004, Kapper, C-476/01, Zb. s. I-5205, bod 71).

50 Podľa ustálenej judikatúry stanovuje uvedený článok 1 ods. 2 vzájomné uznávanie vodičských preukazov vydaných členskými štátmi bez akýchkoľvek formalít. Toto ustanovenie ukladá členským štátom jasnú a presnú povinnosť, ktorá nenecháva nijakú mieru voľnej úvahy vo vzťahu k prijímaniu opatrení zabezpečujúcich súlad s touto povinnosťou (pozri v tomto zmysle rozsudky z 29. októbra 1998, Awoyemi, C-230/97, Zb. s. I-6781, body 41 a 43; z 10. júla 2003, Komisia/Holandsko, C-246/00,

Zb. s. I-7485, body 60 a 61; Kapper, už citovaný, bod 45; uznesenia zo 6. apríla 2006, Halbritter, C-227/05, bod 25, a z 28. septembra 2006, Kremer, C-340/05, bod 27).

51 Z uvedeného vyplýva, že hostiteľský členský štát nemôže ukladať nijaké formality, ktoré by predchádzali uznaniu vodičského preukazu vydaného iným členským štátom. Je teda v rozpore s uvedenou zásadou vzájomného uznávania uložiť držiteľovi vodičského preukazu vydaného niektorým členským štátom povinnosť, aby požiadal o jeho uznanie v inom členskom štáte (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Holandsko, už citovaný, bod 60 a nasledujúce).

52 Členskému štátu vydania prináleží overiť, či sú splnené minimálne požiadavky uložené právom Spoločenstva, najmä tie, ktoré sa týkajú bydliska a spôsobilosti viesť motorové vozidlo, a teda či je dôvodné vydanie vodičského preukazu, prípadne nového vodičského preukazu.

53 Preto ak orgány členského štátu vydali vodičský preukaz v súlade s článkom 1 ods. 1 smernice 91/439, ostatné členské štáty nie sú oprávnené overovať dodržanie požiadaviek na jeho vydanie, ktoré sú uvedené v tejto smernici (pozri v tomto zmysle uznesenia Halbritter, už citované, bod 34, a Kremer, už citované, bod 27). Držba vodičského preukazu vydaného členským štátom musí byť totiž považovaná za dôkaz, že jeho držiteľ splnil ku dňu jeho vydania stanovené požiadavky (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Holandsko, už citovaný, bod 75; uznesenie z 11. decembra 2003, Da Silva Carvalho, C-408/02, bod 21, ako aj rozsudok Kapper, už citovaný, bod 46). Skutočnosť, že členský štát môže podľa bodu 5 prílohy III uvedenej smernice vyžadovať na vydanie vodičského preukazu lekárske vyšetrenie zodpovedajúce prísnejším štandardom, ako je stanovené v tejto prílohe, sa teda nevzťahuje na povinnosť daného členského štátu uznať vodičské preukazy vydané v súlade s touto smernicou inými členskými štátmi.

54 Z uvedeného v prvom rade vyplýva, že hostiteľský členský štát, ktorý stanovuje na vydanie vodičského preukazu prísnejšie vnútroštátne požiadavky, a to najmä po

odňatí skôr vydaného vodičského preukazu, nemôže odmietnuť uznať vodičský preukaz, ktorý bol neskôr vydaný iným členským štátom, len z toho dôvodu, že držiteľ tohto nového preukazu ho nadobudol podľa právnej úpravy, ktorá nestanovuje rovnaké požiadavky ako právna úprava hostiteľského členského štátu.

55 V druhom rade zásada vzájomného uznávania bráni tomu, aby hostiteľský členský štát odmietol uznať vodičský preukaz vydaný iným členským štátom z dôvodu, že podľa informácií hostiteľského členského štátu držiteľ tohto preukazu nespĺňal ku dňu jeho vydania požiadavky na jeho vydanie (pozri v tomto zmysle uznesenie Da Silva Carvalho, už citované, bod 22, a rozsudok Kapper, už citovaný, bod 47).

56 Keďže smernica 91/439 priznáva členskému štátu vydania výlučnú právomoc na zabezpečenie toho, aby ním vydávané vodičské preukazy boli vydávané v súlade s požiadavkami uloženými touto smernicou, prináleží len tomuto členskému štátu prijať všetky potrebné opatrenia týkajúce sa vodičských preukazov, pri ktorých sa *a posteriori* preukáže, že ich držitelia nespĺňali požiadavky na ich vydanie (pozri v tomto zmysle uznesenie Da Silva Carvalho, už citované, bod 23, a rozsudok Kapper, už citovaný, bod 48).

57 Ak má členský štát dôvodné pochybnosti o legalite vodičského preukazu vydaného iným členským štátom, mal by o tom v zmysle vzájomnej spolupráce a výmene informácií podľa článku 12 ods. 3 smernice 91/439 informovať tento druhý členský štát. V prípade, že členský štát vydania neprijme potrebné opatrenia, môže hostiteľský členský štát začať voči nemu konanie podľa článku 227 ES, v ktorom Súdny dvor rozhoduje o nesplnení povinnosti vyplývajúcej zo smernice 91/439 (pozri v tomto zmysle uznesenie Da Silva Carvalho, už citované, bod 23, a rozsudok Kapper, už citovaný, bod 48).

58 Je pravda, že z dôvodov bezpečnosti cestnej premávky, ako vyplýva z posledného odôvodnenia smernice 91/439, môžu členské štáty podľa článku 8 ods. 2 a 4 použiť za

určitých okolností svoje vnútroštátne opatrenia na pozastavenie, odňatie a zrušenie vodičských preukazov všetkým držiteľom vodičských preukazov, ktorí majú zvyčajné bydlisko na ich území.

59 Treba však pripomenúť, že na jednej strane sa táto možnosť, ako vyplýva z článku 8 ods. 2 smernice 91/439, môže použiť len z dôvodu správania sa dotknutej osoby po vydaní vodičského preukazu druhým členským štátom (pozri v tomto zmysle uznesenia Halbritter, už citované, bod 38, a Kremer, už citované, bod 35).

60 Na druhej strane odsek 4 prvý pododsek daného článku 8, ktorý oprávňuje členský štát odmietnuť uznať platnosť vodičského preukazu vydaného iným členským štátom osobe, ktorej bol na území tohto prvého členského štátu obmedzený, pozastavený, odňatý alebo zrušený vodičský preukaz, predstavuje výnimku zo všeobecnej zásady vzájomného uznávania vodičských preukazov, a preto ho treba vykladať doslovne (pozri v tomto zmysle rozsudok Kapper, už citovaný, body 70 a 72, ako aj uznesenia Halbritter, už citované, bod 35, a Kremer, už citované, bod 28).

61 V tejto súvislosti treba hneď zdôrazniť, že hoci toto ustanovenie umožňuje členskému štátu odmietnuť za určitých okolností uznať platnosť vodičského preukazu vydaného iným členským štátom, nevyplýva z neho, na rozdiel od toho, čo tvrdí nemecká vláda, že by tento prvý členský štát mohol podmieniť právo používať vodičský preukaz vydaný druhým členským štátom predbežným súhlasným povolením (pozri v tomto zmysle uznesenie Kremer, už citované, bod 37).

62 Ak totiž vodičské preukazy vydávané členskými štátmi musia byť v súlade s minimálnymi požiadavkami stanovenými smernicou 91/439, medzi ktorými sú aj požiadavky uvedené v prílohe III tejto smernice týkajúce sa spôsobilosti na vedenie motorových vozidiel, bol by v rozpore s povinnosťou vzájomného uznávania bez formalít

taký výklad článku 8 ods. 4 prvého pododseku uvedenej smernice, podľa ktorého by všeobecne každý držiteľ vodičského preukazu, ktorému bol tento preukaz odňatý alebo zrušený v niektorom členskom štáte, bol nútený dostaviť sa pred príslušné orgány tohto štátu, aby získal povolenie užívať svoje vodičské oprávnenie, ktorého základom je neskôr v inom členskom štáte vydaný vodičský preukaz.

63 Členský štát sa však nemôže odvolávať na uvedené ustanovenie na to, aby mohol na neurčitú dobu neuznať platnosť vodičského preukazu, ktorý by mohol byť neskôr vydaný iným členským štátom osobe, ktorej bol predtým v tomto prvom členskom štáte odňatý alebo zrušený skôr vydaný vodičský preukaz (pozri v tomto zmysle rozsudok Kapper, už citovaný, bod 76, ako aj uznesenia Halbritter, už citované, bod 27, a Kremer, už citované, bod 29). Pripustenie, že členský štát je oprávnený na základe svojich vnútroštátnych ustanovení odmietať na neurčitú dobu uznanie platnosti vodičského preukazu vydaného iným členským štátom, by bolo popretím samotnej zásady vzájomného uznávania vodičských preukazov, ktorá je hlavnou oporou systému zavedeného smernicou 91/439 (rozsudok Kapper, už citovaný, bod 77, ako aj uznesenia Halbritter, už citované, bod 28, a Kremer, už citované, bod 30).

64 Presnejšie Súdny dvor v bode 38 už citovaného uznesenia Kremer rozhodol, že ak bol osobe odňatý vodičský preukaz, pričom nebola stanovená lehota zákazu žiadať o jeho opätovné vydanie, ustanovenie článku 1 ods. 2 v spojení s článkom 8 ods. 2 a 4 smernice 91/439 bráni tomu, aby tento členský štát odmietal uznať na svojom území vodičské oprávnenie, ktorého základom je vodičský preukaz neskôr vydaný iným členským štátom, a tak platnosť tohto preukazu z dôvodu, že jeho držiteľ nespĺňa požiadavky, ktoré vyžaduje tento prvý členský štát na opätovné vydanie vodičského preukazu po jeho odňatí, medzi ktorými je aj skúška spôsobilosti na vedenie motorového vozidla osvedčujúca, že už neexistujú dôvody, na základe ktorých bol preukaz odňatý.

65 Z uvedeného však naopak vyplýva, že ustanovenia článku 1 ods. 2 a článku 8 ods. 4 smernice 91/439 nebránia tomu, aby členský štát odmietal uznať vodičský preukaz vydaný iným členským štátom počas lehoty zákazu žiadať danou osobou na území

tohto prvého štátu o opätovné vydanie preukazu, stanovenej v rámci opatrenia, ktorým jej bolo odobratý tento vodičský preukaz.

66 Hoci je pravda, že článok 8 ods. 2 smernice 91/439 neumožňuje členskému štátu zvyčajného bydliska odmietnuť uznať vodičský preukaz vydaný iným členským štátom len z toho dôvodu, že skorší vodičský preukaz bol jeho držiteľovi predtým odňatý v členskom štáte zvyčajného bydliska, umožňuje však toto ustanovenie, ako bolo uvedené aj v bodoch 58 a 59 tohto rozsudku, danému členskému štátu na základe výhrady dodržiavania zásady teritoriality právnych predpisov v oblasti trestného práva a polície obmedziť, pozastaviť, odňať alebo zrušiť nový vodičský preukaz, ak to po vydaní tohto preukazu odôvodňuje správanie sa jeho držiteľa podľa vnútroštátneho práva hostiteľského členského štátu.

67 Na zodpovedanie otázok položených vnútroštátnymi súdmi sa treba bližšie venovať uplatňovaniu zásady vzájomného uznávania, ako bola uvedená vyššie, keď pri vydaní nového vodičského preukazu bola porušená požiadavka bydliska stanovená smernicou 91/439.

68 V tejto súvislosti zo štvrtého odôvodnenia uvedenej smernice vyplýva, že medzi inými opatreniami stanovenými na zaistenie bezpečnosti cestnej premávky sa nachádzajú aj požiadavka podľa článku 7 ods. 1 písm. a) tejto smernice, ktorá podmieňuje vydanie vodičského preukazu spôsobilosti viesť motorové vozidlo, ako aj požiadavka podľa článku 7 ods. 1 písm. b) tejto smernice, ktorá toto vydanie podmieňuje bydliskom osoby.

69 Ako uviedla Komisia vo svojich pripomienkach, požiadavka bydliska prispieva najmä k boju proti „turistike za vodičskými preukazmi“ v situácii, keď právne úpravy členských štátov v oblasti vydávania vodičských preukazov nie sú úplne harmonizované. Napokon, ako uviedol generálny advokát v bode 78 svojich návrhov, táto požiadavka je nevyhnutná na kontrolu dodržania požiadavky spôsobilosti na vedenie motorového vozidla.

70 Aj článok 7 ods. 5 smernice 91/439, ktorý stanovuje, že každá osoba môže byť držiteľom len jedného vodičského preukazu vydaného iba v niektorom členskom štáte, totiž zakotvuje pravidlo jediného vodičského preukazu. Požiadavka bydliska určujúca členský štát vydania preukazu, ktorá je predbežnou požiadavkou pred preskúmaním toho, či boli zo strany uchádzača splnené ostatné požiadavky stanovené touto smernicou, má preto osobitnú dôležitosť medzi ostatnými požiadavkami stanovenými touto smernicou.

71 Preto môže byť ohrozená bezpečnosť cestnej premávky, ak nebola dodržaná požiadavka bydliska voči osobe, ktorej bolo obmedzené, prerušené, odobraté alebo zrušené vodičské oprávnenie v zmysle článku 8 ods. 4 smernice 91/439.

72 Z uvedeného vyplýva, že v prípade, keď je možné preukázať, avšak nie na základe informácií pochádzajúcich z hostiteľského členského štátu, ale na základe údajov uvedených na samotnom vodičskom preukaze alebo iných nespochybniteľných informácií od členského štátu vydania, že pri vydaní tohto preukazu nebola dodržaná požiadavka bydliska stanovená v článku 7 ods. 1 písm. b) smernice 91/439, môže hostiteľský členský štát, na ktorého území bol jeho držiteľovi už predtým odňatý skorší vodičský preukaz, odmietnuť uznať vodičské oprávnenie, ktorého základom je vodičský preukaz neskôr vydaný iným členským štátom v období, keď neplatil zákaz požiadať o opätovné vydanie vodičského preukazu.

73 Na základe uvedeného je potrebné na prejudiciálne otázky odpovedať, že článok 1 ods. 2, článok 7 ods. 1 a článok 8 ods. 2 a 4 smernice 91/439 sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby členský štát za takých okolností, ako sú vo veciach samých, odmietal uznať na svojom území vodičské oprávnenie, ktorého základom je vodičský preukaz neskôr vydaný iným členským štátom v období, keď neplatil zákaz uložený danej osobe požiadať o opätovné vydanie vodičského preukazu, a tak aj platnosť tohto preukazu z dôvodu, že jeho držiteľ nespĺňa požiadavky, ktoré vyžaduje tento prvý členský štát na opätovné vydanie vodičského preukazu po jeho odňatí, medzi ktorými je aj skúška spôsobilosti na vedenie motorového vozidla osvedčujúca, že už neexistujú dôvody, na základe ktorých bol preukaz odňatý. Za tých istých okolností však uvedené ustanovenia nebránia členskému štátu odmietnuť uznať na

svojom území vodičské oprávnenie, ktorého základom je vodičský preukaz neskôr vydaný iným členským štátom, ak je na základe údajov uvedených na samotnom vodičskom preukaze alebo iných nespochybniteľných informácií od členského štátu vydania preukázané, že v čase vydania tohto preukazu nemal jeho držiteľ, ktorému bol predtým na území prvého členského štátu odňatý skorší vodičský preukaz, zvyčajné bydlisko na území členského štátu vydania.

O možnosti dočasného prerušenia výkonu vodičského oprávnenia, ktorého základom je vodičský preukaz vydaný iným členským štátom

74 Svojou treťou otázkou vo veci C-329/06 sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 1 ods. 2 a článok 8 ods. 2 a 4 smernice 91/439 vykladať v tom zmysle, že členský štát môže v záujme bezpečnosti cestnej premávky po odňatí vodičského preukazu svojimi správnymi orgánmi dočasne prerušiť výkon vodičského oprávnenia, ktorého základom je vodičský preukaz neskôr vydaný iným členským štátom, ak mu tento členský štát oznámil, že preskúma podmienky vydania uvedeného nového preukazu, na základe čoho možno preukaz odníme.

O relevantnosti otázky

75 Nemecká vláda vo svojich písomných pripomienkach vo veci C-329/06 tvrdí, že z dôvodu postoja, ktorý česká vláda zaujala vo svojom liste zo 14. marca 2006, spomenutého v bode 32 tohto rozsudku, podľa ktorého neodníme pánovi Wiedemannovi vodičský preukaz, nie je táto prejudiciálna otázka už relevantná.

76 Treba pripomenúť, že v rámci konania podľa článku 234 ES, ktoré spočíva na jednoznačnom rozdelení úloh medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnym dvorom, prislúcha výlučne vnútroštátnemu súdu, ktorý sa vecou zaoberá a ktorý musí prevziať zodpovednosť za rozhodnutie sporu, aby s prihliadnutím na osobitosti prípadu posúdil potrebu rozhodnutia o prejudiciálnej otázke na vydanie svojho rozhodnutia, ako aj význam otázok položených Súdnemu dvoru. Preto pokiaľ sa otázky, ktoré boli predložené Súdnemu dvoru, týkajú výkladu práva Spoločenstva, tento súd je v zásade povinný prijať rozhodnutie (pozri najmä rozsudky z 13. marca 2001, PreussenElektra, C-379/98, Zb. s. I-2099, bod 38; z 18. decembra 2007, Laval un Partneri, C-341/05, Zb. s. I-11767, bod 45, a zo 14. februára 2008, Varec, C-450/06, Zb. s. I-581, bod 23).

77 Súdny dvor však rovnako rozhodol, že vo výnimočných prípadoch mu prináleží skúmať podmienky, za akých sa vnútroštátny súd naň obrátil s cieľom preveriť svoju vlastnú právomoc (rozsudok Varec, už citovaný, bod 24 a citovaná judikatúra). Odmietnuť rozhodnúť o položenej prejudiciálnej otázke môže najmä vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Spoločenstva nemá žiaden vzťah k realite alebo predmetu sporu vo veci samej, alebo ak ide o problém hypotetickej povahy (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky PreussenElektra, už citovaný, bod 39, a Laval un Partneri, už citovaný, bod 46).

78 V prejednávanom prípade nemecká vláda nespochybňuje právomoc Súdneho dvora v čase začatia prejudiciálneho konania. Vyjadrila sa totiž len v tom zmysle, že táto prejudiciálna otázka nie je už relevantná v dôsledku listu českého ministra dopravy zo 14. marca 2006, pretože ním oznámil konečné odmietnutie českých orgánov začať konanie o odobratí českého vodičského oprávnenia dotknutého vo veci samej.

79 Samozrejme, že prislúcha vnútroštátnemu súdu, a nie Súdnemu dvoru, aby posúdil povahu tohto listu a určil, či také odmietnutie obsahuje. V každom prípade však prislúcha len tomuto súdu stanoviť, či vzhľadom na skutočnosti, o ktorých sa dozvedel po podaní návrhu na začatie prejudiciálneho konania, sa stala odpoveď na túto prejudiciálnu otázku bezpredmetnou pre rozhodnutie v spore, ktorý mu je predložený.

80 Z uvedeného vyplýva, že je potrebné odpovedať na prejudiciálnu otázku.

O veci samej

81 V prvom rade treba uviesť, že pokiaľ je členský štát na základe smernice 91/439 povinný uznať vodičský preukaz vydaný iným členským štátom, potrebný účinok vzájomného uznávania vodičských preukazov by bol ohrozený, ak by tento prvý členský štát mohol rozhodnúť o prerušení výkonu vodičského oprávnenia, ktorého základom je tento preukaz, na obdobie, počas ktorého členský štát vydania preskúma podmienky vydania.

82 V takom prípade, hoci uvedené preskúmanie môže viesť k odňatiu daného preukazu, dočasné prerušenie výkonu vodičského oprávnenia, ktorého základom je tento preukaz, by sa zakladalo na domnienke jeho protiprávnosti, ktorá nie je zlučiteľná s judikatúrou Súdneho dvora spomenutou v bode 53 tohto rozsudku, podľa ktorej sa držba vodičského preukazu vydaného členským štátom musí považovať za dôkaz, že jeho držiteľ splnil ku dňu jeho vydania požiadavky vydania stanovené smernicou 91/439.

83 Členský štát, ktorý po tom, ako určitej osobe odňal vodičský preukaz, je na základe ustanovení tejto smernice povinný uznať vodičský preukaz, ktorý bol neskôr vydaný tejto osobe iným členským štátom, a teda nemôže prerušiť výkon vodičského oprávnenia, ktorého základom je tento nový preukaz.

84 Pokiaľ však v súlade s druhou časťou odpovede uvedenej v bode 73 tohto rozsudku je členský štát výnimočne oprávnený odmietnuť uznať vodičské oprávnenie, je tento

prvý členský štát oprávnený *a fortiori* prerušiť výkon vodičského oprávnenia držiteľovi tohto preukazu v období, počas ktorého tento druhý členský štát preskúma podmienky jeho vydania, najmä či bola dodržaná požiadavka bydliska stanovená v článku 7 ods. 1 písm. b) smernice 91/439, čo môže prípadne viesť k odňatiu daného preukazu.

85 Okrem toho, ako bolo uvedené v bode 66 tohto rozsudku, treba pripomenúť, že členský štát môže podľa článku 8 ods. 2 smernice 91/439 uplatniť svoje vnútroštátne opatrenia na obmedzenie, prerušenie, odobratie alebo zrušenie vodičského oprávnenia držiteľovi vodičského preukazu vydaného iným členským štátom, ak to po vydaní tohto preukazu odôvodňuje správanie sa jeho držiteľa.

86 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy je potrebné na tretiu otázku položenú vo veci C-329/06 odpovedať, že článok 1 ods. 2 a článok 8 ods. 2 a 4 smernice 91/439 bránia tomu, aby členský štát, ktorý je podľa tejto smernice povinný uznať vodičské oprávnenie, ktorého základom je vodičský preukaz vydaný iným členským štátom, dočasne prerušil výkon tohto oprávnenia, pokiaľ tento druhý členský štát preskúma podmienky vydania uvedeného preukazu. Naopak, v tom istom kontexte uvedené ustanovenia nebránia členskému štátu rozhodnúť o prerušení výkonu uvedeného oprávnenia, ak z údajov uvedených na danom preukaze alebo iných nespochybniteľných informácií od tohto druhého členského štátu vyplýva, že pri vydaní tohto preukazu nebola dodržaná požiadavka bydliska stanovená v článku 7 ods. 1 písm. b) uvedenej smernice.

O trovách

87 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou

postupu v konaní pred vnútroštátnymi súdmi, o trovách konania rozhodnú tieto vnútroštátne súdy. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

1. **Článok 1 ods. 2, článok 7 ods. 1 a článok 8 ods. 2 a 4 smernice 91/439/EHS z 29. júla 1991 o vodičských preukazoch, zmenenej a doplnenej nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 z 29. septembra 2003, sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby členský štát za takých okolností, ako sú vo veciach samých, odmietal uznať na svojom území vodičské oprávnenie, ktorého základom je vodičský preukaz neskôr vydaný iným členským štátom v období, keď neplatil zákaz uložený danej osobe požiadať o opätovné vydanie vodičského preukazu, a tak aj platnosť tohto preukazu z dôvodu, že jeho držiteľ nespĺňa požiadavky, ktoré vyžaduje tento prvý členský štát na opätovné vydanie vodičského preukazu po jeho odňatí, medzi ktorými je aj skúška spôsobilosti na vedenie motorového vozidla osvedčujúca, že už neexistujú dôvody, na základe ktorých bol preukaz odňatý.**

   Za tých istých okolností však uvedené ustanovenia nebránia členskému štátu odmietnuť uznať na svojom území vodičské oprávnenie, ktorého základom je vodičský preukaz neskôr vydaný iným členským štátom, ak je na základe údajov uvedených na samotnom vodičskom preukaze alebo iných nespochybniteľných informácií od členského štátu vydania preukázané, že v čase vydania tohto preukazu nemal jeho držiteľ, ktorému bol predtým na území prvého členského štátu odňatý skorší vodičský preukaz, zvyčajné bydlisko na území členského štátu vydania.

2. **Článok 1 ods. 2 a článok 8 ods. 2 a 4 smernice 91/439, zmenenej a doplnenej nariadením č. 1882/2003, bránia tomu, aby členský štát, ktorý je podľa tejto**

smernice povinný uznať vodičské oprávnenie, ktorého základom je vodičský preukaz vydaný iným členským štátom, dočasne prerušil výkon tohto oprávnenia, pokiaľ tento druhý členský štát preskúma podmienky vydania uvedeného preukazu. Naopak, v tom istom kontexte uvedené ustanovenia nebránia členskému štátu rozhodnúť o prerušení výkonu uvedeného oprávnenia, ak z údajov uvedených na danom preukaze alebo iných nespochybniteľných informácií od tohto druhého členského štátu vyplýva, že pri vydaní tohto preukazu nebola dodržaná požiadavka bydliska stanovená v článku 7 ods. 1 písm. b) uvedenej smernice.

Podpisy